

En lange Spoorweg

DOOR

B. H. KORFKER.

Geruimen tijd heeft men plannen be-
raamd, om een spoorweg te maken
van Rusland, door het noorden van
Azië tot aan den Grooten Oceaan.
Men is er al veertig jaren mee bezig.

De eerste die op die gedachte kwam,
was een Engelsch ingenieur, hij heette
Dull. Hij wilde een paardentram, en dat
kon, zijns inziens heel goed, omdat er in
Siberië veel paarden zijn en reeds zou zijn
plan wel bijval vinden, omdat er in Siberië
weinig goede wegen zijn.

Er kwam niets van, maar Dull heeft
dan toch de eer de eerste te zijn geweest,
die op het denkbeeld kwam om Europa
door een ijzeren weg met de Stille of Grooten
Oceaan te verbinden.

Sedert dezen tijd werd er gedurig over
nagedacht, hoe men het zou aanleggen.
En zie, in 1866 verscheen een juist om-
schreven plan van kolonel Bogdanovitch
(een echt Russische naam) en de regeering
nam dit plan gaarne in overweging, maar
het was maar gedeeltelijk klaar. Zoo bleef
echter de aandacht op de zaak gevestigd
en in 1891, den 21en Febr., was men reeds
zoo ver, dat de lijn al veel verder doorge-
trokken was en den 12en Mei daarna, legde
de Grootvorst Nicolaas, thans Keizer, den
eersten steen van het eind-station. Indien
gij in het bezit zijt van een' grooten atlas,
dan kunt ge daarop reeds de lijn zien
getrokken, die den spoorweg aanduidt. De
geheele spoorweg zal een 1000 à 1200 uur

gaans lang zijn en de geheele weg zal dus
door een locomotief in eene week kunnen
worden afgelegd, als hij n.l. dag en nacht
doorstoomt.

De kosten zullen 1200 millioen roebels
bedragen (een roebel is pl.m. 1.80 gld.) en
de onderhoudskosten zullen niet gering zijn.

Maar de Keizer van Rusland is een man
voor den vrede. Hij heeft onlangs aan alle
hoven een boodschap gezonden of men
eens niet ophouden zou met het vermeer-
deren van de oorlogskosten. Welnu, de
Keizer denkt: als ik een spoorweg kan
maken, waar millioenen menschen plezier
van kunnen hebben, dan heb ik een goed
werk gedaan. En dat ziet Z. M. niet zoo
slecht in. Want door den spoorweg komen
verschillende volken met elkander in aan-
raking en dit is bevorderlijk aan de be-
schaving. En dan de handel! China en
Japan komen dan rechtstreeks met Europa
in verbinding.

En de geloovigen, die weten, dat eenmaal
het evangelie van onzen Heere Jezus
Christus zal worden verbreid van zee tot
zee en van de rivieren tot aan het einde
der aarde, zien ook in den aanleg van
dezen spoorweg weder een dier middelen,
om de kennis van het Woord des Heeren
te verbreiden.

Met dat doel wordt hij niet aangelegd.
Zeker niet. Maar Gods Raad zal bestaan
en Hij zal al Zijn welbehagen doen en
van alle middelen zal de Heere zich be-
dienen, om *Zijn* plan te volvoeren en de
kennis van Zijnen Naam zóó te verbreiden,
dat zij den aardbodem bedekken zal als
de wateren den bodem van de zee.